

Santiago de Xile, 3 de Desembre 1960.
Casilla 1720.

Destinat amic Ferrater :

Si, com suposo, heu retornat d'Europa, et faig la present lletra, per llovar-vos la benvinguda.

A primers de setembre et vareig escriure i no he tingut fins a la data noves teves.

Durant la teva estada a Europa Guansé ha publicat un comentari al meu CANT a CEMINOR, Febrer 1960. Mas Perera (Per) un altre a PESSORIMENT, Juliol 1960. Estan per sortir un del Dr. Joan Cuatrecases a CATALUNYA de Bons Aires i un altre de M. Serra i M. ret a VIVA NOVA de Montpeller. Després d'aquest comentaris potserà seria oportuna - almenys per a m'hostia part - la r'conversació a Lopez Illustre's de Bona Aires, si per l'altra part - la ur tu coneixes - havien maltractat també.

Pa pos que Joan Oliver va rebre per mf un exemplar del meu llibre. Va dir que n'esperaria. Ja sé que te volta feina i maldecap. i que es tractava d'un manuscrit per escriure. "No farà totell ho sé.

Guansé m'ha dit que havia arribat Benguerel a Santiago amb la seva muller. Sembla que com a bons nous mics, venen a passar l'hivern a Xile, qu' allà fa massa fred. Vareig veure la Revista le Montserrat que era dedicada a Carles Riba. Hi havia articles i estudis molt interessants. Benguerel ue tanta fressa ha fet sempre de la seva amistat amb Riba, no hi figurava. Ho varrig entendre, després. En el número següent hi havia l'article de Benguerel sobre Riba. Es retrataba sol, i els frances i els intelectuals catalans, no varen considerar oportú incloure el seu article en el número d'homenatge, per tots els i l'ocasió poc gràfiques i el ciutat que es fa l'home a l'hostia, que no sé.

Que saps d'Almandros ? Li vares escriure tal com em deieguera era? sportifxxxxxxxxx sportif fer-ho? Jo vareig rebre una lletra com estant a la meva ciutat i recomanadora de prudència. Com mai estava exultat. Hem feia consideracions junts i les precsam reiteradament de un mot inflable "I que?" Si vessava tot el tarannà espanyol. Estavem disposats a una repetició numantina. Si parlaven seria com a vergo ja dels que certien a la me tida. La carta em va fer sofrir. Vareig trijar a contistar-li. Ho varei fer, amb noves consideracions ue la exposició sia no ens hauria de privar a cap dels que som germans de defeta. "O sé que està era. Suposo més entortolligat, encara. Sort que té els seus fills apòcop, als 77.77. mateix. Si fa dies que no li has escrit, escriu-li, l'hem d'ajudar entre tots, encara que li desplaçui.

Bé, espero que no t'heu de fer mal. No he rebut la nova edició "Les formes de la vida catalana", encara. Una forta abraçada

20-XII-60

J. Ll. Llominyah

16476